

гвардейска паплач –
недоиздадени в подгонените кораби Чайковски-Бородин,
но стигнали спасителния ключ-юмрук: „Думбази, думбази,
що вадят душиите с памук.”

– защото глътна Червената барета Вълчо Фабриканта!

И аз

Съм бил , другари, национализиран.

Ведно с народа национализиран.

Народът взима своите си трансмисии,

сам ще се подава и

поема,

народът грабва своите си зъбчати колела,

сам ще си пуска пара под налягане: ще се втвърдява и

омекотява,

гатерите с челюстите вертикални ще се блъскат в лич-
ните му чворове;

лапва Директорията! Става си Директор! Сам

ще се командва строява назначава преброява

награждава

съкращава – сам ще си връчва повръща премиалните чу-

мосва рендосва – сам крила ще си скроява и пришива и

подрязва...

Във вариант втори (от запазените три на творбата, този път със загла-
вие „Барака номер тринайсет, гостуване в родната ми фабрика за хартия” –
това е и най-пространният текст) същите пасажи за белогвардейския ор-
кестър и за национализацията на предприятието звучат така:

Приспиван съм с работнически маршове, другари.

Ехти

в главата ми оркестърът фабричен,

тук-там цигулар белогвардеец:

народът взима собствените си трансмисии –

от днеска сам ще се подава и поема;

взима своите си шлайфери –

сам ще си пуска пара под налягане,

ще се втвърдява и омекотява; народът

взима дъскорезниците, гатерите успоредни –

да се нарязва, с песен да се кърпи; взима